

Október 21-én, vasárnap délelőtt, a hit évének kiemelkedő eseményére került sor a virágokkal feldíszített Szent Péter téren. XVI. Benedek pápa a szentek közé iktatott hét különféle nemzetiségű, különböző korokban élt boldogot, akik a missziós vasárnapon az egyetemes Egyház kincsévé váltak.

Ezt a sokszínűséget tükrözte a szentté avatásra közeli és távoli országokból egyaránt Rómába érkezett zarándokok serege. A vatikáni sajtóterem közlése szerint 80 ezer jegyet osztottak ki a szertartásra, de ez a szám mintegy 100 ezerre emelkedett a déli Úrangyala elimádkozásakor. A pápával együtt miséztek a bíborosok és püspökök, akik a Vatikánban jelenleg tartó, az új evangelizáció témájával foglalkozó szinóduson vesznek részt.

Homíliáját a Szentatya a következő evangéliumi idézettel kezdte:

„Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és váltságot odaadja életét sokakért” (Mk 10,45).

Ma az Egyház ismét felidézi Jézusnak ezeket a szavait, amelyeket Jeruzsálem felé haladva mondott. Ott kellett ugyanis beteljesednie kínszenvedése, halála és feltámadása misztériumának. Ezek a szavak tartalmazzák Krisztus földi küldetésének értelmét.

Október harmadik vasárnapján, amikor a missziós világnapot ünnepeljük, az Egyház ismét megerősíti, hogy teljes egészében az ember és az evangélium szolgálatában áll, követve

Krisztust, aki önmagát ajánlotta fel egészen élete feláldozásáig.

A pápa köszöntötte a Szent Péter téren megjelent híveket, a hivatalos küldöttségeket és a zarándokokat, akik a hét új szent ünneplésére érkeztek, valamint a bíborosokat és püspököket, akik ezekben a napokban az Új evangelizációról tartanak szinódust a Vatikánban.

A Márk evangéliumából vett idézet volt a hét boldog életprogramja, akiket ma az Egyház ünnepélyesen a szentek dicsőséges sorába iktat. Hősies bátorsággal egész életüket Istennek és a testvérek szolgálatának szentelték. Ők az Egyház gyermekei, akik az Úr szolgálatának útját választották. Az egyházban az életszentség forrása mindig a Megváltás misztériuma, amelyet Izajás próféta megjövendölt: „Szenvedésével sokakat megigazultakká tesz szolgám, mivel gonoszságait magára vállalta” (Iz 53,11).

Az Úr Szolgája Jézus Krisztus, akit keresztre feszítettek, feltámadt és dicsőségben él. A mai szentté avatás ékesszóló megerősítése ennek a titokzatos üdvözítő valóságnak. Krisztus e hét nagylelkű tanítványának kitartó hitvallása, az Emberfiához való hasonulása ma felragyog az egész Egyházban – mondta homíliájában XVI. Benedek pápa.

Ezután franciául *Jacques Berthieu* francia jezsuita atya életszentségét méltatta. Az 1838-ban született misszionárius Madagaszkár szigetén halt vértanú halált: „Inkább meghalok, mintsem lemondjak hitemről” – ezek voltak utolsó szavai.

Angolra fordítva a szót a pápa *Pedro Calungsod* fülöp-szigeteki világi katekéta alakját idézte fel. 1672. április 2-án áldozta fel életét hitéért. Leghőbb kívánsága az volt, hogy minél több lelket nyerjen meg Krisztus számára, ezért választotta a vértanúságot.

Giovanni Battista Piamarta bresciai pap a fiatalok körében végezte apostoli szolgálatát. Az isteni Gondviselésbe vetett rendíthetetlen hite tette lehetővé, hogy szembenézzen a nehézségekkel és életre keltsen számos apostoli művet, közöttük a Názáreti Szent Család Kongregációt. Az imából és a hosszas szentségimádásból merített lelki erőt ahhoz, hogy újabb és újabb szíveket nyerjen meg Krisztus ügyének, különösen a fiatalok körében. 1913-ban hunyt el.

A Szentatya spanyolul emlékezett meg *Maria Carmela Sallés y Barangueras* szerzetesnőről, aki a Szeplőtelen Fogantatás Missziós Tanítónővérei rendet alapította. 1848 és 1911 között élt Spanyolországban. Műve, amelyet a Szeplőtelen Szűz oltalmába ajánlott, ma is bőséges gyümölcsöket terem a fiatalok körében.

Ezután XVI. Benedek pápa ismét angolra fordította a szót, hogy *Marianne Cope* harmadrendi ferences szerzetesnő életpéldájára mutasson rá. 1838-ban született Németországban, de életét az Egyesült Államokban élte le. A Hawaii szigetekhez tartozó Molokai leprásait ápolta. A szenvedők iránti szeretete, bátorsága és lelkesedése ma is ragyogó példa – szögezte le a Szentatya.

Kateri Tekakwitha indián őslakó 1656-ban született a mai New York állam területén. Apja mohikán törzsfőnök volt. Kateri 20 éves korában vette fel a keresztséget. Az üldöztetés elől

Montreal mellett egy Xavéri Szent Ferenc misszióban talált menedéket. 24 éves korában bekövetkezett haláláig hűséges maradt Jézus iránti szeretetéhez, hősiek fokozatosan gyakorolta a keresztény erényeket, különösen a szeretetszolgálatban tűnt ki. Ma Kanada védőszentje, az első amerikai bennszülött női szent. A pápa franciául fohászkodott hozzá: járjon közbe, hogy megújítsák hitüket Észak-Amerika első nemzetei, a kontinens őslakói.

A Szentatya utolsóként anyanyelvén méltatta *Anna Schäffer*, bajor világi keresztény önfeláldozó életét. Küldetése a szenvedés volt; hosszú évtizedeken át súlyos betegként, ágyhoz kötve végezte misszióját. Szenvedését felajánlotta engesztelő áldozatként a bűnösökért. A mindennapos Eucharisziából merítette erejét, szeretettel elfogadta és megélte a kereszt misztériumát. 1925. október 5-én hívta magához az Úr.

Ezek az új szentek, akik származásuk, anyanyelvük, nemzetiségük és társadalmi helyzetük révén teljesen különböznek egymástól, egyesülnek Isten egész népével a Megváltó Krisztus üdvözítő misztériumában. Tanúságtételük, Krisztus iránti szeretetből hozott nagylelkű életáldozatuk ma szóljon minden hívőhöz.

Közbenjárásuk erősítse meg és támogassa az egyházat küldetésében, hogy hirdesse az evangéliumot az egész világon – mondta végül szentbeszédében XVI. Benedek pápa.

forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír